

[Henry Christensen.]

egentlig det samme grundsyn, som ligger bag det, vi har fremført. Tidligere var der megen sympati også hos andre for de synspunkter, vi har fremført. Den sympati efterlyser jeg nu. Hvorfor er det gået med den som med melodien, der blev væk?

Den højtærede finansminister advarer mod at drive politik på spørgsmålet om normeringerne. Ja men det er jo normeringslovforslaget, der er til behandling; så må vi da tage stilling til det, og jeg lagde mærke til, at finansministeren ikke så varmhjertet deltog i argumentationen for nynormeringerne inden for boligministeriet; det forstår jeg godt.

Den højtærede finansminister gjorde dernæst nogle bemærkninger om den finansielle side af sagen. Jeg skal ikke nu gå ind i nogen længere debat med ham; hans udtalelser og synspunkter må naturligvis indgå i de overvejelser, som folketinget og det kommende folketingsudvalg må foretage om disse ting.

Den højtærede finansminister henviste selv til det af venstre og de konservative fremsatte lovforslag om bortfald af ydelser til stabiliseringslånet og debatten derom. Jeg har lyst til at understrege denne henvisning, for hvad må egentlig konklusionen af den blive? Om stabiliseringslånet siges det gang på gang af finansministeren og hans regering og regeringspartierne, at det må ses som et led i et samlet hele; det tilvejebragte en balance over for andre grupper i befolkningen, derfor måtte det gennemføres, derfor har det måttet opretholdes. Nu forrykkes jo denne balance afgørende både gennem det, vi drøfter her, og gennem det, der sker ude på arbejdsmarkedet; både det ene og det andet sted gives der lønforhøjelser, uden at der i den samme periode sker tilsvarende fremskridt for vore erhverv, først og fremmest vore eksporterhverv; det ved enhver her i tinget. Den højtærede finansminister har egentlig selv givet et yderligere argument for oppositionens standpunkt: den gensidige hensyntagen forudsætter faktisk en afgørende indrømmelse fra regeringens side over for oppositionen; efter dette kan man ikke opretholde den store byrde, som tvangslånet er for en stor del af det erhvervsliv, der i øjeblikket i stort omfang er hårdt

ramt og har vanskeligheder ved at opretholde sin økonomi og sin produktion.

Den højtærede økonomiminister gjorde nogle flere bemærkninger om denne side af sagen og henviste til, at samordningen jo var et grundlag for regeringens politik. Jeg har kun én kommentar dertil på nuværende tidspunkt. Hvis jeg sidste år forstod det radikale venstres tale ret, var det dette partis ønske her i landet at hidføre en samordning af de økonomiske faktorer på et stabilt eller bedre niveau. Det er jo det modsatte, der sker nu. Det har aldrig været nogen kunst at tale om samordning, når man skruede op hele tiden; det er det, der sker i denne tid, og det var derfor, jeg gjorde den bemærkning til den højtærede økonomiminister.

Jeg har efterlyst et svar fra den højtærede forsvarsminister, og jeg vil gerne minde den højtærede undervisningsminister om et par spørgsmål, jeg stillede ham vedrørende lærerlønningssloven. Hvis undervisningsministeren ikke vil svare i dag, kan det naturligvis vente til udvalgsbehandlingen. Derimod mener jeg, det er nødvendigt, at vi får et svar fra forsvarsministeren.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg havde ikke tænkt mig, at det ærede medlem hr. Henry Christensen var så ømfindtlig, at han gav sig ud i store studier af, hvad der lå i ordet „hyklerisk“, når han selv kunne anvende ordet „usand“ til Venstres Pressebureau om udtalelser fra det radikale venstre. Jeg synes jo nok, at det udtryk er lidt skarpere end „hyklerisk“. Hvad angår vor særudtalelse, krævedes der kun det, at det ærede medlem hr. Henry Christensen havde kunnet læse og gøre forskel på „kommissionen“ og „venstres repræsentanter i kommissionen“. Kort og godt, dér var ingen ordbog nødvendig. Men jeg er i og for sig glad ved, at det ærede medlem er tilfreds med den definition, han har fundet af ordet hyklerisk, nemlig: at have færdighed i at få større ære, end der tilkommer én, for det synes jeg er ret rammende for den indsats, som venstre har gjort. Jeg erkender, at det ærede medlem hr. Henry Christensen er en god debattør, men jeg erkender også, at der er en forfærdelig bunke udenomssnak, og at det, som er slået så stort op, er faldet ud til den lille bitte mus: skal skatter og